

FÉLSIKER

Országos zenei
bemutatók Szegeden

Az április 1—3 között megrendezett Egyetemi és Főiskolai Kulturális Napok zenei bemutatója nagyszabású rendezvénynek ígérkezett. Az előkészítés — a kiadott forgatókönyv és program alapján — tökéletesnek tűnt. Talán ezért érte meglepetés azokat, akik a rendezvényeken részt vettek. A rendezvénysorozat elnevezése is utal arra, hogy egyetemista és főiskolás fiatalok érdeklődésére számítottak a szervezők. A versenyek helyszínén mégis alig lézengett néhány hallgató.

Az énekes és hangszeres szólisták vetélkedését a Juhász Gyula Tanárképző Főiskola dísztermében tartották meg. A zsűriben Fasang Árpád (elnök), Veszély Gabriella és Herczeg Mária foglaltak helyet. A teremben levő közönséget elsősorban a szereplők alkották, ők hallgatták meg egymást. Itt merült fel először a kérdés — vajon mi az oka az érdektelenségnek? Ennyire nem szeretik a mai egyetemisták és főiskolások a komoly zenét? Nem előzte meg megfelelő propaganda ezt az országos szintűnek tervezett rendezvényt? Érthetetlen volt és a versenyszámok meghallgatása után még érthetlenebb lett számunkra a körülbelül negyedéig megtelt terem látványa.

A szólisták teljesítménye minden esetben figyelemre méltó volt. Kiemelkedett azonban a három klasszikus gitárszólo — Csikász Tamás, Molnár Árpád és Sági Gusztáv —, bizonyítva, hogy egyetlen hangszerral, erősítő nélkül is lehet hatásosan játszani. A legtehetségesebbnek Csikász Tamás tűnt. A második számként előadott Jose Vinos Fantasia original című művel nemcsak technikai felkészültségéről, de zenei érettségéről is számot adott. A szólóénekesek közül Szabó Pétert említjük meg, aki az egyéniségéhez jól illő darabok megválasztásával nyerte meg a közönség tetszését. A Mozart Varázsfuvolájából előadott Papageno áriája, valamint Kodály Puciné című „vaskos” dala nagyobb közönség előtt is sikert aratott volna.

A kórusok vetélkedését a Zeneművészeti Szak-középiskola hangversenytermében rendezték meg. Itt azonban komoly zavaró tényezők bizonyultak a közönség állandó elmozdulása és a koncertterem nyitott ajtaján a folyosóról beáramló zaj.

A legtöbb kórus sok gyakorlással, körültekintően készült erre a találkozóra. Az április 2-án bemutatkozott énekkarok közül kiemelkedett a pécsi Janus Pannonius Tudományegyetem Női Kara, amely Kodály-műveket adott elő, és Britten A Cere-

mony of Carols című, igen nehéz kórusát, zongorakísérettel. Fergeteges temperamentumú előadásukat a közönség visszatapsolta. Nehéz dolga volt a zsűrinek — Pászti Mihálynak, Rohonyi Katalinnak és Tóth Mihálynak — a döntésben.

A hangversenysorozat délután 3 órakor kamarazene-, illetve kamarazenei-bemutatóval folytatódott. A hangszeres előadások közül a legnagyobb sikert Járdányi Szonáta két zongorára című darabjának előadásával Gál Éva és Gál Erzsébet, pécsi versenyzők aratták.

A kamarazenei előadások közül a legjobb a szegedi Canticum férfikvartett volt. (Velük már találkozhattunk a SZOTE Kollégiumi Napok rendezvényein is.) Rendkívül tisztán, ritmikusan énekelnek, és ami szimpatikus, előadásukból sugárzik a zene őszinte szeretete. Olyan hatással voltak a közönségre, hogy a többszöri ismétlés után is csak nehezen engedték le őket a színpadról.

A zenei bemutatók e szekciójának befejezése — nem találok rá jobb szót — döbbenetes volt. Az előző klasszikus komoly zenei darabok bemutatása után megjelent a színpadon a miskolci Nehézipari Egyetem Swing zenekara — gitárokkal, trombitával, erősítővel. A vezető „Hölgyeim és uraim” kezdetű show-ízű köszöntője után dobhártya-repesztő „muzsikálásba” kezdtek. Valószínűleg nem játszottak rosszul, ezt abban a környezetben, az előzmények utáni nehéz lett volna elfogulatlanul megítélni. Egyértelműen állíthatjuk azonban, hogy produkciójuk és viselkedésük — például zenés közben „fesztelenül” beszélgettek a színpadon — egyáltalán nem volt odaillo. A közönség értetlenül, döbbenet csendben hallgatta előadásukat, miközben a legtöbb néző arcára kiült a kérdés: *Hogy kerültek ezek ide? Valóban nehezen érthető, hogy egy kamarazenei versenyre milyen alapon nevezett be ez a zenekar, és hogyan fogadhatták el a nevezésüket.* (Úgy gondoljuk ugyanis, hogy egy jól szervezett vetélkedőn ezek a dolgok megelőzik a színpadra lépést!)

Összességében elmondhatjuk a rendezvénysorozatról, hogy sok értékes előadást láttunk, tehetséges fiatalokat ismertünk meg. A siker azonban csak félsiker volt, az előbb már ismertetett problémák következtében. Bizunk abban, hogy a jövőben szervezettebben és nagyobb közönség előtt léphetnek fel a komoly zenét kedvelő fiatalok.

GRESÓ ERZSÉBET

Fordított nap a főiskolán

Színhely: Tanárképző Főiskola udvara, április 8-án. — A Stúdió Színpad tagjai egésznapos vigadalomra invitálnak.

10 óra: Vásár — égetett esrépláncok, műtyürek, karkötők minden mennyiségben. Gyér érdeklődés mutatkozik a kínálat iránt, ugyanis tanítás van még.

13 óra: Boszorkányválasztás — Kicicomázott szépségek jelennek meg a pódiumon. Lehet válasszani, szavazni. De ekkor szél süvít végig az udvaron és belibben a színre a Főboszorkány. Seprűjével és tekintélyt parancsoló alakjával elsöpri a trónt — illetve seprűbitorlókat, majd beszédet intéz a néphez. A megriadt közönség teljesen szabályosan, hiszen Főboszorkány csak egy létszen, megszavazza a hatalmat KURDI JUDIT III. éves magyar-népművelés szakos Főbányának.

14 óra: Politikai dalfesztivál — a nehezen oldódó közönséget Tasarin mester és kompániája vidígtatta. Csipós humorukon a merészebbek már nevetni is mertek.

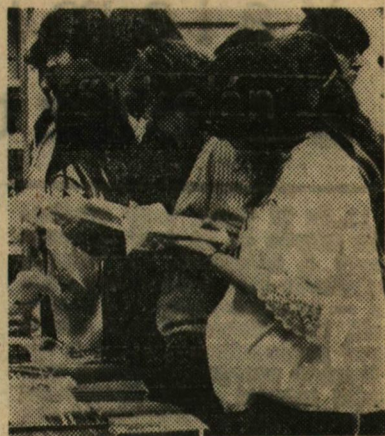
17 óra: a Névtelen Nulla lép színre és fergeteges sikert arat — a hangulat tetőfokára hág.

18 óra: Rodeo együttes

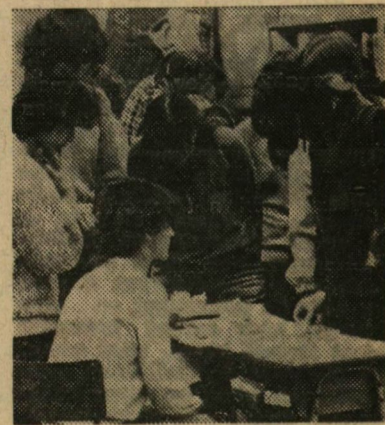
20 óra: „Élő-disco” — zenekar szolgáltatja a talpalávalót az udvaron.

22 óra 30: Sajnos vége a bulinak, mely nagy tetszést aratott „hazai” körökben. S akinek ezt köszönhetjük: Rauh Judit, Somogyi Julianna, Nagy Erika, Ürmösy László és Mezey Klára.

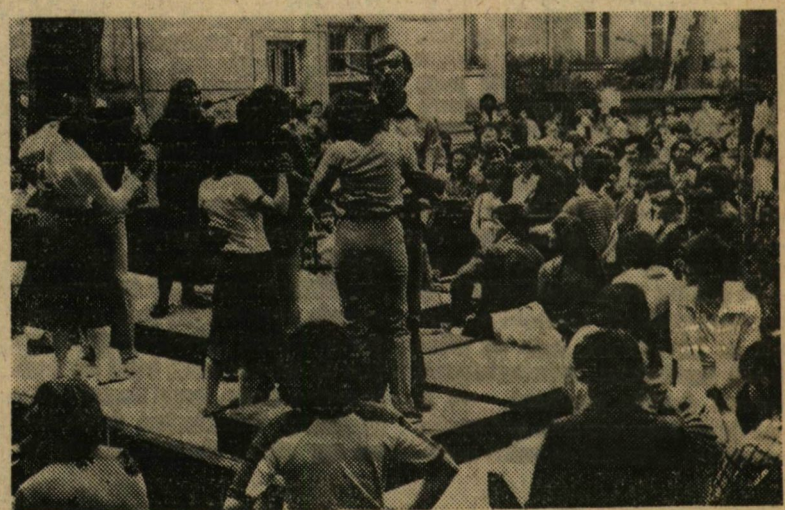
HIESZ JÓZSEF

Nagy sikere volt a könyvvásárnak.

...meg a mindenféle műtyüreknek.

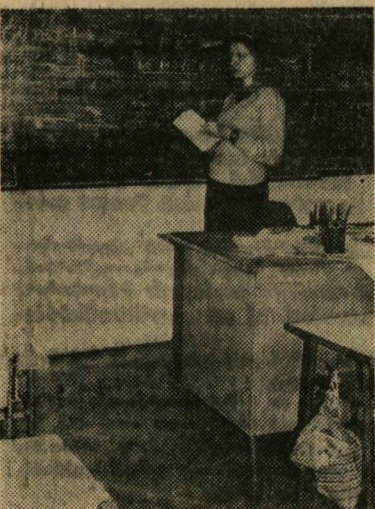

...de leginkább a táncversenynek (Enyedi Zoltán felvételei)

Pillanatképek a tavaszi FEB-táborból

Feszült figyelem

És a számadás

Idén tavasszal is megrendezték hagyományos felvételi előkészítő táboraikat felsőoktatási intézményeink. A JGYTF április 4—9 között, a SZOTE április 3—7 között fogadta a tudásukat bővíteni szándékozó középiskolás diákokat.

A JATE Bölcsészettudományi karán április 4—9-ig, a Jogi karon április 6—9-ig, a Természettudományi karon pedig április 4—10-ig rendezték meg az előkészítő foglalkozásokat.

A végzős gimnazisták — a JATE, a SZOTE és a Tanárképző Főiskola leendő hallgatói — a Csongrád megyei Tanács Diákotthonában kaptak szállást. Felvételeinket Bényhe János a tudományegyetem TTK-s szekciójában készítette, ahol a kialakult jó hangulatot még, egy sajnálatosan bekövetkezett, ételmérgezés sem tudta elrontani.

A több mint 200 diák napi nyolc órában — közel egyetemi tempóban! — ismételte át az eddig tanultakat és ismerkedett a kar követelményrendszerével. Esténként — egészen a szigorúan betartott 10 órai takarodóig — változatos programokban volt részük a nebulóknak. Színház- és mozilátogatást szerveztünk számukra és meglátogattuk velük a JATE és a Főiskola klubjait.

— sipi —

EFKN' 82, Veszprém

Tíz év óta kétévenként rendeznek Egyetemi és Főiskolai Kulturális Napok címen seregszemléket. Idén négy helyszínen szervezték az országos szintű bemutatókat. A vers- és prózamondókat valamint a színjátszócsoportokat ezúttal Veszprém fogadta, április 8—10 között. A három nap alatt huszonegy előadó és tizenkilenc csoport mutatkozott be, de élvezhető csak igen kevés akadt a negyvenhárom produkcióból. A szervezés, a szervezők és technikusok segítőkészsége átlagon felüli, az ötagú zsűri nyolcvan százaléka szavahihető volt.

A vers- és prózamondók teljesítménye kevés kivétellel megmaradt a tisztességes felmondás szintjén (néhol még azt sem érte el). A választott anyagok kis része volt csak igazán jó, az előadás csupán féltucatnyi szereplő esetében dicserhető. Az előadónak — általában — láthatólag kevés köze volt a szöveghez, s így mi sem természetesebb, mint hogy a közönség távol maradt mindenféle élménytől. Kiemelkedő teljesítményt egyet sem láthattunk. A Szegedet képviselő Balatinácz Éva, Balog József és Bencsik Márta az élményhöz tartozott, bár ezen értékelésünk a zsűriének részben ellentmond.

A tizenkilenc színjátszócsoporthoz legjobbjánál az alapvető beszéd- és mozgástechnikai problémák a szituációk, sőt a mondanó átgondolatlansága a legfőbb mértékben dilettáns előadáshoz vezetett. Magam tizenhátszer ültem be a nézőtérre, de csak hat ízben voltam képes kivárni a produkció végét. Engedtessek meg az a-jóllehet nagyképeűnek tűnő — luxus, hogy az egyértelműen rossznak ítélt csoportokról

ne írjak! Szintúgy nem részletek a két szegedi előadást, hisz azokat láthattátok, illetve olvashattátok róluk; mindekközül kiemelkedett a mezőnyből (JATE Egyetemi Színpad: Ionescu Kopasz énekesnő: SZOTE Medicus Színpad: Foissy: Házassági hirdetés). Hiteles szemtanúk állítása szerint jó volt a gödöllői „GT 80” Mrozek-játéka és a budapesti „Chemotox” színpad által előadott Hubay-egyfelvonásos is, ezekre sajnos nem jutottam be.

Talán nem Veszprémbe való, de üdítő, jókedvre derítő produkció volt az egri Szivárvány együttesé. Versek énekeltek jól, szellemes, maguk írta zenére, felfrissítették a sok rossz előadástól elkábult nézőket.

Egyszemélyes remekelés volt a budapesti Nyílt Színház játéka Leacock szatirikus, a romantikát gúnyoló műve alapján (Rosszcsirke Mária emlékirata). A színész az egész darabot egy színházi öltözékben játssza, mintegy a szerepére készülő művészt alakítva. Ezáltal létrejön egy olyan duplacsavar, amely — bár a zsűri véleménye szerint ellene játszik a darabnak — szerintünk az előadás élvezetes (szerves!) elemévé válik. A BME mozgásházának Beckett-előadása (Török I.) érdekes lehetne, mozgásrendszerének eklektikus-sága vitatható, s egészében felszínes marad. A játék lassúsága feszültség híján egyszerűen unalmá vált.

A pécsi Nyitott Színpad Örkény Kötő Pesti-jéből celebrált egy — a Pesti Színházban láthatóan lényegesen jobb — profi szintű előadást. Kiseb hibáitól az igazán nagy élményért cserében szívesen eltekintünk. Az elő-

adás időtartamára és a csoport technikai lehetőségeire való tekintettel a produkció versenyen kívüli indítását etikusabbnak találtuk volna. Végülis teljesen indokolt kiemelt első díjak.

A szegediek ezúttal is jó eredményeket értek el. A JATE színpada az abszolút győztes pécsiek után arany oklevelet kapott, a Medicus Színpad az ezüstök egyikét. Kiemelkedő egyéni teljesítményéért Oláh Attila (Medicus Színpad) különdíjat kapott, Varga Katalin (JATE Színpad) a Veszprém városi KISZ jutalmazta.

UPOR

Néptáncosaink sikere!

Az Országos Kulturális Napok Néptáncfesztiválját Keszthelyen április 6—8. között rendezték meg, huszonegy csoport részvételével. A JATE néptáncosai dr. Maróti György Zsurávszky Zoltán: Gyimesi kontyolás, illetve a szerzőpáros Lakodalmas tánc az utcán című produkcióját mutatták be, mellet Arany oklevelet és Nivódíjat nyertek. A szólótáncosok kategóriájában Kopasz István és Tésik Péter keménytelki legényest táncolt, s díjat nyert. Lovász Irén, a tudományegyetem hallgatója csángó dallamokat adott elő; a zsűri Ezüst érmét nyerte el. A JATE Fabatka zenekara, illetve a Country zenekar ugyancsak Arany oklevelet és Nivódíjat kapott.